

Dato	8. januar 2018
Sagsbehandler	Mads Hedegaard
Mail	mhed@vd.dk
Telefon	+45 7244 3121
Dokument	17/11021-14
Side	1/5

Vedr. klage over Guldborgsund Kommunes afslag på opsætning af elladestander

Guldborgsund Kommunes sagsnr. 17/17854

Vejdirektoratet har behandlet din klage af 1. august 2017. Du har klaget over Guldborgsund Kommunes afslag af 26. juli 2017 på anmodning om opsætning af elladestander ved din bopæl K-vej 22.

Vi har den 13. december 2017 sendt et udkast til afgørelse i høring. Idet der ikke var bemærkninger til dette, svarer denne endelige afgørelse til udkastet.

Vejdirektoratets afgørelse

Vejdirektoratet har truffet afgørelse efter § 6, stk. 1, nr. 1, i bekendtgørelsen om Vejdirektoratets opgaver og beføjelser¹.

Vejdirektoratet ophæver Guldborgsund Kommunes afgørelse af 26. juli 2017, idet afgørelsen lider af væsentlige begrundelsesmangler. Sagen hjemvises til fornyet behandling.

Vejdirektoratets kompetence

Vi kan vurdere, om kommunen i forbindelse med sin afgørelse har fulgt vejloven², færdselsloven³, forvaltningsloven⁴ og almindelige forvaltningsretlige regler.

Vi kan ikke tage stilling til skønnet inden for lovens rammer. Det betyder, at vi ikke kan tage stilling til det rimelige eller hensigtsmæssige i kommunens afslag. Vi kan heller ikke tage stilling til, om kommunen har overholdt god forvaltningsskik.

¹ Transport- og Bygningsministeriets bekendtgørelse nr. 121 af 8. februar 2016 om opgaver og beføjelser i Vejdirektoratet, som ændret ved bekendtgørelse nr. 1636 af 15. december 2016.

² Lov nr. 1520 af 27. december 2014 om offentlige veje m.v., som ændret ved lov nr. 1895 af 29. december 2015, lov nr. 658 af 8. juni 2016 og ved § 4 i lov nr. 175 af 21. februar 2017.

³ Lovbekendtgørelse nr. 38 af 5. januar 2017 om færdselsloven, som senest ændret ved lov nr. 698 af 8. juni 2017.

⁴ Lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014

Kommunens afgørelse

Guldborgsund Kommune gav den 26. juli 2017 afslag på opsætning af elladestander ud for din bopæl K-vej 22.

Kommunen begrundede afslaget med, at standeren er privat og den vil være til gene for færdslen på vejen, hvis den placeres på det offentlige vejareal.

Endvidere begrundede kommunen afslaget med, at en privat stander ved fortovs-kanten vil give det indtryk, at arealet ud for standeren er en privat parkeringsplads, hvilket kommunen ikke giver tilladelse til. Også herfor vil standeren hindre den frie færdsel på vejen.

Endeligt bemærkede kommunen, at standeren ikke er at sammenligne med et vejskilt, som er en del af vejens udstyr.

Det fremgår ikke af afgørelsen med hvilken hjemmel den er truffet, men vejlovens §§ 80-81 og færdselslovens § 92 er vedlagt.

Klagen til Vejdirektoratet

I din klage gør du bl.a. følgende gældende:

- at standeren ikke kommer til at være mere i vejen for færdslen end noget andet, som i forvejen er på fortovet af skilte og lignende.
- at Guldborgsund Kommune med sin afgørelse foretager skøn under regel og dermed de facto gør el-biler ulovlige for beboere i kommunen, som ikke har en privat indkørsel, da opladning af disse ikke må foregå andre steder end i private indkørsler.
- at du ikke forstår kommunens påstand om, at standeren medfører, at arealet ud for standeren vil få karakter af en privat parkeringsplads.
- at du ikke forstår kommunens argument om, at standeren ikke er at sammenligne med et vejskilt, som er en del af vejens udstyr.
- at standeren - ift. den løsning, som kommunen anbefaler - minimerer behovet for at folk skal træde hen over en kabeldækmåtte, og på den måde netop ikke vil være til gene for færdslen på fortovet.

Sagens oplysninger

Du bor K-vej 22.

K-vej er en kommunevej, som administreres af Guldborgsund Kommune som vejmyndighed, jf. vejlovens § 7.

Den 11. maj 2017 anmodede du Guldborgsund Kommune om tilladelse til opsætning af elladestander på fortovsarealet ud for din bopæl. Du er indsatsleder, og brandvæsenets køretøj står i dine vagtuger ved din bopæl, da der er en vagtforpligtelse tilknyttet din stilling. Det er til brug for dette køretøj, at ladestanderen skal benyttes.

Ladestanderen er udformet som et rør med en påmonteret kabelrulle med autooprul.

Kommunen anbefaler et stik på huset, og at der benyttes en kabeldækmåtte på tværs af fortovet, når stikket skal benyttes.

Hvilke regler gælder?

Vejlovens § 80

Det kræver kommunens tilladelse at anbringe materiel, løsøre, genstande og lignende varigt eller midlertidigt på kommuneveje. Det følger af vejlovens § 80, stk. 1, nr. 1.

Bestemmelsen er udtryk for en anerkendelse af vejmyndighedens ejendomsret til vejarealet. Den skal først og fremmest sikre, at vejarealet kan anvendes til trafikale og andre alment anerkendte formål.

I forbindelse med en afgørelse efter vejlovens § 80, stk. 1, skal kommunen navnlig varetage vejtekniske og trafikale hensyn på den offentlige vej.

Bestemmelsen angiver ikke udtrykkeligt hvilke hensyn, der skal indgå i kommunens skøn. Bestemmelsen må ses som et udslag af kommunens almindelige rådighedsret over vejarealet, og skal sikre, at vejarealer ikke uden særlig tilladelse anvendes til andet end vejformål.

Kommunen skal derfor ved sit skøn tage hensyn til arealets færdselsmæssige anvendelse, men også til de andre funktioner som arealet almindeligvis anvendes til og afveje disse hensyn med naboejers i praksis ofte anerkendte forventning om at kunne udnytte naboskabet til vejen.

Vejlovens § 88

Det fremgår af vejlovens § 88, stk. 1 og stk. 5, at det kræver vejmyndighedens tilladelse at etablere elladestationer og lignende indretninger, der leverer andre former for fremdrivningsmidler til køretøjer ved offentlig vej.

Færdselslovens § 92

Det fremgår af færdselslovens § 92, stk. 1, at vejmyndigheden for en offentlig vej med samtykke fra politiet kan træffe færdselsmæssige bestemmelser, som indvirker på vejens udnyttelse eller indretning, herunder adgangen til at standse og parkere.

Vejdirektoratets vurdering og afgørelse

Som nævnt ovenfor er både vejlovens §§ 80-81 og færdselslovens § 92 vedlagt kommunens afgørelse, uden det dog fremgår med hvilken hjemmel, den er truffet.

En tilladelse til opsætning af en ladestander er efter vores vurdering ikke en færdselsmæssig bestemmelse, idet der ikke herved i sig selv sker en regulering af færdslen. Færdselslovens § 92, stk. 1, er således ikke anvendt i denne sag.

Det er vores opfattelse, at anmodningen om tilladelse til at opsætte ladestanderen skal behandles efter reglerne om særlig råden over vejareal, jf. vejlovens § 80, stk. 1.

Vi bemærker i øvrigt, at det også kunne overvejes om ladestanderen var omfattet af bestemmelserne i vejlovens § 88 om tankanlæg, da disse også finder anvendelse på elladestationer og lignende indretninger. Idet standen alene er til privat brug for ét køretøj, og der ingen kommercielle interesser er forbundet med opsætningen, er det dog vores opfattelse, at kommunens rette hjemmel til at træffe afgørelse er vejlovens § 80, stk. 1.

I forbindelse med en afgørelse efter vejlovens § 80, stk. 1, skal kommunen foretage et lovpligtigt skøn, om der konkret kan gives tilladelse til en særlig råden over vejarealet. Kommunen skal navnlig varetage vejtekniske og trafikale hensyn på den offentlige vej.

Når kommunen meddeler en afgørelse skriftligt, skal afgørelsen være ledsaget af en begrundelse, jf. forvaltningslovens § 22. Kravene til indholdet af begrundelsen er nærmere opregnet i forvaltningslovens § 24. En begrundelse skal indeholde en henvisning til (samtlige) de retsregler, som afgørelsen er truffet efter (med præcis angivelse af §, stk. og evt. punktum), samt angive de faktiske omstændigheder, myndigheden har lagt vægt på. Hvis afgørelsen beror på et skøn, skal kommunen også angive de kriterier, som er lagt til grund ved skønsudøvelsen.

Begrundelsen skal fremtræde som en forklaring på, hvorfor afgørelsen har fået det indhold, den har, hvilket bl.a. indebærer, at kommunen skal tage stilling til relevante anbringender fra en parts side.

Vi ser ikke, at kommunen i sin afgørelse har underbygget sin påstand om, at standen vil være til gene for færdslen. Kommunen har dog i sin udtalelse til Vejdirektoratet oplyst, at kommunen i en lokal bekendtgørelse har fastsat bestemmelse om, at parkering på fortov er tilladt med to hjul på K-vej, hvilket ikke vil være muligt ud for nr. 22, hvis der opsættes en ladestander.

Hertil bemærker vi, at standen ikke optager en parkeringsplads eller i øvrigt forhindrer lovlig parkering på kørebanen.

Vi mener heller ikke, at det er sagligt begrundet, når kommunen anfører, at standen vil betyde, at arealet på kørebanen ud for standen vil få karakter af en privat parkeringsplads. Hvis ikke det på nogen måde af angivet ved skiltning eller anden form for afmærkning, at der er tale om et privat parkeringsareal, kan vi ikke se, hvordan ladestanderen alene kan give det indtryk.

Vi finder det i øvrigt ikke relevant i forhold til en vurdering af, om der kan gives tilladelse til råden over vejarealet, at standen ikke er en del af vejens udstyr. Bestemmelsen i § 80, stk. 1, gælder netop genstande, der ikke er en del af den trafikale udnyttelse af vejarealet og dermed heller ikke er vejudstyr.

Vi bemærker endeligt, at vi ikke er enige i dit anbringende om, at kommunen med sin afgørelse reelt set gør elbiler ulovlige for borgere, som ikke har en indkørsel. Kommunen anbefaler netop en løsning, hvor strømmen trækkes fra huset over fortovet til kørebanen, hvorfor der er mulighed for at få opladt sit køretøj uden at have en privat indkørsel eller et andet privat parkeringsareal.

På baggrund af en samlet vurdering finder vi, at afslaget lider af væsentlige begrundelsesmangler, og vi kan ikke afvise, at disse begrundelsesmangler har betydning for afgørelsens indhold. Vi op-

hæver derfor afgørelsen med henblik på, at Guldborgsund Kommune tager sagen under fornyet behandling.

Afgørelsen er også sendt til Guldborgsund Kommune.

Vejdirektoratet forbeholder sig ret til at offentliggøre denne afgørelse på vores hjemmeside i anonymiseret form under iagttagelse af persondatalovens bestemmelser.